

vedrørende priser og prisforskelle for vigtige forbrugsvarer. Desuden i § 6 hvor det må være rimeligt, at erhvervsorganisationerne også er med første gang, der skal fastsættes priser på bestemte vareområder. Endvidere skulle § 6 stk. 2 ligesom stk. 1 indeholde en tidsbegrænsning samtidig med, at en undersøgelse efter § 5 burde finde sted, inden Monopoltilsynet fastsætter anvendelse af kalkulationsregler.

Meningen med dette lovforslag er, som ministeren har givet udtryk for, at skabe en mere flexibel ordning. Dette mener vi imidlertid ikke fuldtud er opnået. F. eks. er § 6 en skærpelse i forhold til hidtil, idet man har taget avancerne med. Ligesom vi tidligere har påpeget, giver man Monopoltilsynet adgang til at nedsætte lovlige konkurrencebetingede priser eller avancer, hvilket forekommer os helt uacceptabelt.

I § 6 stk. 2 gives Monopoltilsynet som ovenfor nævnt bemyndigelse til permanent efter forhandling at fastsætte samtlige priser og avancer, takster og honorarer, hvilket vil kunne reducere den frie prisdannelse til en fiktion og eliminere initiativ og foretagsomhed.

En glædelig ting ved det nye forslag er, at den gamle lovs § 5 er udgået, men der er imidlertid ikke vundet så meget, som man umiddelbart skulle tro, idet lovforslagets § 8, især stk. 2, henviser til stk. 1 og videre til § 7. Vi skal derfor på det kraftigste anbefale, at § 8, stk. 2, helt udgår.

Iøvrigt gælder det både her og de øvrige steder i forslaget, hvor det er overladt til Monopoltilsynet at afgøre, om en pris er rimelig, eller om en virksomhed drives effek-

tivt, at denne afgørelse alene hviler på et skøn udøvet af Monopoltilsynet. Det kan efter vor opfattelse ikke være rigtigt, at man overlader så stor en myndighed til Monopoltilsynets embedsmænd, som ikke kan have den tilstrækkelige indsigt i hver eneste branches helt specielle forhold. Samtidig afskærer man virksomhederne fra gennem loven at kunne anfægte Monopoltilsynets skøn. Dette er ganske uacceptabelt, og bestemmelserne bør ændres således, at Monopoltilsynets afgørelser ligesom inden for monopollovens område skal hvile på en bedømmelse af konkurrencen inden for den pågældende branche. Dette så meget desto mere som den omsætning, der omfattes af dette lovforslag, er kendetegnet ved åbne konkurrenceforhold i modsætning til de brancheområder, der falder ind under den almindelige monopollov.

For så vidt angår bestemmelsen om, at offentlige takster er undtaget, kan vi meget vel forstå baggrunden for dette, men på den anden side må det fortsat være uforståeligt for erhvervslivet, at man lægger så strenge bånd på erhvervslivet og samtidig gør det helt frit for det offentlige at fastsætte sine takster. Forskellen mellem private virksomheder og det offentlige er forstærket yderligere ved, at man nu som nævnt også medtager avancerne i begrænsningerne for de private virksomheder.

Endelig hvad angår § 10, stk. 1, vil vi foreslå, at der pålægges Monopoltilsynet først at foretage en undersøgelse af behovet for regler på dette felt, og at en sådan undersøgelse forhandles med de pågældende erhvervsorganisationer.

Med venlig hilsen
Grosserer-Societetet

Dan Bjørner,
formand.

/ H. Sejer-Petersen,
generalsekretær.